

ПРОФЕСОР ГОЈКО АЛЕКСОСКИ (1947 - 2011)

Гојко Алексоски – вљубеник во историјата, археологијата,
етнологијата, природата, пишаниот збор

Почитуваниот професор Гојко Алексоски, вљубеник во историјата, археологијата, етнологијата и природата, го нема повеќе меѓу нас. Ненадејно се раздели од семејство, од учениците, од колегите, од многубројните пријатели и почитувачи, од историјата кон која професионално припаѓаше. Беше извонреден наставник и педагог.

Роден е во с. Брест, општина Македонски Брод во 1947 година во земјоделско семејство. Основното образование го започнал во родното село, а го дооформил во училиштето „Браќа Миладиновци“ во с. Самоков. Средното образование го завршил во гимназијата „Кирил Пејчиновиќ“ во Тетово. На Филозофскиот факултет во Скопје дипломирал на групата Историја во 1975 год. За време на студирањето, неговото семејство од родното село се преселува во с. Брвеница, Тетовско. Во 1975 год. се вработува во Училишниот центар за средно образование „Велько Влаховиќ“, сега Општинско средно училиште „Св. Наум Охридски“ во Македонски Брод.

Професорот Гојко Алексоски припаѓаше на групата професори кои беа од самиот почеток на формирањето на училишниот центар во Македонски Брод, во учебната 1975-76 год. Надареноста и личната склоност кон професијата професор, кон создавањето и оформувањето на младата генерација на ученици во образовниот процес, му овозможи проникливо и мошне успешно да го побуди интересот кај учениците и не само за предметот историјата и кон историската наука која извонредно ја сакаше. Беше омилен и почитуван професор и педагог и секогаш реален кон вреднувањето на резултатите од вложениот ученички труд. Тоа придонесуваше учениците извонредно да го почитуваат и да стане омилен нивен професор, а тие да постигнуваат врвни резултати по предметот историја и не само во училиштето, туку и на регионално и републичко ниво. Неговите успеси на тоа ниво, со освоените бројни први места на натпреварите, на училиштето му носеа вредни награди, признанија и почит. На двапати, со својот извонреден професионален однос кон образованието воопшто, и кон историјата посебно, го освојуваше првото место на Републичкиот државен

натпревар по историја кој традиционално, секоја година го организираше Сојузот на историчарите на Република Македонија за учениците во средното образование. Неговото училиште „Св. Наум Охридски“ благодарение на неговите постигнати резултати, но и смислата за организација, беше домаќин на Шестиот државен натпревар по историја (11 и 12 мај 2001 год.). Начинот на организацијата на натпреварот во времето кога Република Македонија беше зафатена со воениот конфликт со Албанците, беше пример за врвен професионалец, почитуван меѓу колегите, учениците, родителите и пошироко во јвноста. И покрај бројните потешкотии произлезени од воениот конфликт, на натпреварот зедоа учество над 35 училишта од сите краеве на Република Македонија.

Беше истакнат член на Претседателството на Сојузот на друштвата на историчарите на Република Македонија.

Неговото членство и активно учество во работата на Друштвото на историчари на Република Македонија му овозможуваше секогаш, и како вљубеник во историја, да ја каже, брани и докаже вистината за локалната историја од периодот на Илинденското востание, Балканските војни, Првата и Втората светска војна. Неретко ќе се пројавеше и на научни симпозиуми и трибини со видувања од областа на историјата, а посебно од роднокрајната историја.

Истражувачата дејност од областа на археологијата му претставуваше посебен предизвик, за откривање на материјалната култура на општината Македонски Брод и пошироко, за што беше и активен учесник во изработка на археолошката карта на локалната средина. Гледајќи како исчезнува материјалната и духовната култура од минатото на луѓето, пред налетот на новото време, со група ентузијастички соработници ги посетуваше населените места, за да пронајде и собере сè уште зачувани етнолошки и историски артефакти и литература, кои грижливо ги чуваше и одржуваше во витрините на училиштето. Со неговите активности на тој план, создаваше поволни услови и формира Етнолошко - археолошко - историско друштво во Македонски Брод, чиј претседател беше самиот тој, притоа жестоко настојувајќи таа неговата идеја и непресушена желба да ја реализира, и во Македонски Брод формира Етнолошко- археолошки - историски музеј.

Поривот кај професорот за патување, дружење и љубов кон природата, беа силен мотив да биде чест посетител на планините, пештерите и други природни убавини и реткости во регионот и пошироко. Речиси и да немаше место во неговата поширока околина, а да не го пропатувал и познавал. Тоа беше и доволен мотив да биде еден од основачите на планинарското друштво „Песјак“ од Македонски Брод.

Професорот Гојко Алексоски, меѓу другото, беше и вистински човекољубец, мудар и хуман човек, кој секогаш наоѓаше време да ги сослуша проблемите на другите луѓе, независно од нивната позиција и социјален статус, да охрабри, да внесе оптимизам, да влее доверба и надеж за подобро утре кај секој човек.

Ние кои добро го познававме и бевме со него, со посебна почит и пиетет, трајно ќе се сеќаваме на неговата плодотворност, креативност, иницијативност, хуманост и дружељубивост, како негови основни карактеристики на кои им го посвети целиот свој живот.

Ѓорѓи ЧАКАРЈАНЕВСКИ